

De open dag van het (Hersteld) Hervormd Seminarie (ds. P. de Vries, BovenHardinxveld): gelezen in de Kerkbode van de Hersteld Hervormde gemeente van Boven-Hardinxveld van 1 juli 2016

Avondmaal

Zaterdagmiddag 25 juni was er voor de tweede keer een open dag van het (Hersteld) Hervormd Seminarie. Het was een goede middag. Er was een goede belangstelling. Ik ontmoette oude bekenden en maakte nieuwe contacten. Ik sprak ook een goede vriend die een week ervoor voor het eerst ten avondmaal was gegaan. Hij zei mij: 'Ik zou wel willen dat het elke week avondmaal was'. Ik kan dat begrijpen. Het Avondmaal is tot versterking van het geloof. Hebben we de zegen ervan ontvangen, dan kunnen we vurig uitzien naar de volgende keer. De bewuste vriend bedoelde niet dat hij metterdaad ook graag de praktijk zag ingevoerd dat er wekelijks avondmaal wordt bediend. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat Calvijn daar voor was en in de lutherse kerk pleegt het regel te zijn. Bij deze praktijk dreigt wel sterk het gevaar van sleur. Owen had in zijn gemeente om de andere week bediening van het Avondmaal en mannen als Spurgeon en Philpot deden het elke maand. Wij kennen de gewoonte van viermaal per jaar. Ik heb geen behoefte die te doorbreken, maar het lijkt mij wel dat wij daar niet onder moeten gaan. Een Bijbelse gemeente kenmerkt zich niet alleen door een Bijbelse prediking, maar ook door het gebruik van de sacramenten.

De roeping van ambtsdragers

Zelf heb ik op de open dag van het seminarie iets over de roeping van een profeet verteld en ook lijnen doorgetrokken naar de roeping van ambtsdragers nu en wel in het bijzonder dienaren van het Woord. Het belangrijkste kenmerk van een geroepen dienaar is dat hij het Evangelie van Gods genade predikt. De boodschap van de ene Naam, de twee wegen en de drie stukken. Een geroepen ambtsdrager belichaamt in eigen leven wat hij anderen verkondigt. Dat zien wij heel duidelijk bij de profeten die God onder de oude bedeling riep. Dat laatste ontbrak bij Bileam. Zijn boodschap was waarachtig. Alleen het was geen waarheid in zijn eigen leven. Op een predikantenconferentie van de Banner of Truth stelde Joh. E. Marshall zijn hoorders de vraag: "Welke predikanten lopen het gevaar een Bileam te zijn?" Ik heb die vraag ook in de workshops die ik leidde, gesteld. Het antwoord van Marshall was: dat zijn geen vrijzinnige predikanten of liberal evangelicals (wij zouden dan zeggen: mannen die in brede zin van het woord nog orthodox waren). Het antwoord van Marshall was en hij gaf dat met een stem als van een bazuin: 'U en ik'. 'Wij', zo zei hij, 'die het Evangelie van Gods genade prediken, moeten onszelf onderzoeken of het Evangelie waarheid is in ons leven en in ons binnenste. Of wij de kracht ervan kennen en het Evangelie wat wij prediken met een godzalige levenswandel versieren'. Nooit ervoor heb ik zo duidelijk begrepen dat niet alleen avondmaalgangers, maar ook predikanten en juist predikanten die een Bijbelse boodschap brengen zichzelf moeten onderzoeken. Paulus wist al van de mogelijkheid dat je anderen het Evangelie hebt verkondigd en zelf verwerpelijk wordt bevonden. Predikanten moeten zichzelf onderzoeken. Zelfonderzoek wil de Heere gebruiken om door Hem geroepen knechten dicht bij Hem te houden. De kerkgeschiedenis geeft ook voorbeelden van predikers die hun ambtelijke loopbaan zonder een goddelijke roeping begonnen en in hun bediening tot bekering kwamen toen ze een boodschap kregen van Godswege. De gemeenten moeten gedurig bidden of God getrouwe ambtsdragers geeft. Wat betreft dienaren van het Woord mag dan ook gesmeekt worden of God de opleiding tot zegen wil stellen. Op de workshop werd mij nog gevraagd of deze lezing van Marshall nog verkrijgbaar is. Via de The Banner of Truth in Edinburgh moet dat mogelijk zijn. Hun emailadres is:

info@banneroftruth.co.uk. Op de website <http://www.sermonaudio.com> staan trouwens een 25-tal preken van John. E. Marshall. Voor wie het Engels geen verhindering is, kan ik ze zeer warm aanbevelen. De preken zijn doortrokken van de begeerte God te verheerlijken en zondaren voor Christus te winnen. Na zijn dood verscheen bij The Banner of Truth een bundel van artikelen die hij bij zijn leven had geschreven voorafgegaan door een korte levensschets van de hand van John J. Murray. De titel van dit boek is: John. E. Marshall: Life and Writings.

Wat is Hervormd?

Mijn collega Bart Jan Spruijt hield een workshop over het onderwerp: Wat is hervormd? Hij vertelde mij dat iemand hem had gevraagd: Moet dat niet zijn 'Wat is hersteld hervormd?' Maar dat was en is juist niet de bedoeling. Met 2004 verdween de oude Hervormde Kerk. Het overgrote deel ging op in de PKN, een kerk die in haar grondslag niet hervormd is en in haar kerkorde zelfde het zevende gebod ontkracht. De Duitse, Lutherse theoloog Wolfart Pannenberg (1928-2014) behoort tot de toonaangevende Duitse theologen van na de Tweede Wereldoorlog. Hij was bepaald niet in alle opzichten orthodox luthers. We moeten deze theoloog echter helemaal bijvallen als hij stelt dat **een kerk die homoseksuele relaties tolereert niet het recht heeft zich als een deel van de katholieke, christelijke kerk te zien**. Immers de Tien Geboden behoren samen met de Apostolische Geloofsbelijdenis en het Onze Vader tot het herkenningsteken van katholiek christendom. Voor Pannenberg woog deze zaak zo zwaar dat hij in 1997 het Bundesverdienstkreuz, een orde te vergelijken met die van de Nederlandse Leeuw bij ons, terug gaf. Het jaar ervoor was deze namelijk aan een voorvechtster van de lesbische levensstijl gegeven. Pannenberg meende zeer terecht dat de overheid zo zelf meewerkte aan de afbraak van de samenleving. Het moet ons verheugen als binnen plaatselijke gemeenten, of het nu christelijk gereformeerd, evangelisch of PKN is, een Bijbels geluid wordt gehoord of gehoord mag gaan worden. En dan geldt overal waar het Woord Bijbels wordt verkondigd, openbaart zich de ware Kerk des Heeren. **Wat de PKN in haar bovenplaatselijke gestalte betreft, moeten wij echter blijven zeggen dat zij niet alleen geen hervormde kerk is, maar ook een kerk die zich van een essentieel deel van de christelijke ethiek, namelijk de Bijbelse en klassieke visie op het huwelijk, distantieert**. We moeten Pannenberg bijvallen dat zo'n kerk ten diepste geen christelijke kerk is. Dat maakte het voor meerderen in 2004 in hun geweten onmogelijk met de PKN mee te gaan. Het ging zoals Luther zegt om een geweten dat gevangen is in het Woord van God. Voor alle duidelijkheid: een heldere visie op het huwelijk sluit geen meeleven uit, maar in met hen die worstelen met hun homoseksuele gerichtheid. **Een vereniging als 'Hart voor homo's' die mensen met een homoseksuele gerichtheid oproept om celibatair te leven, mag en moet onze instemming en meeleven hebben**. Trouwens als mensen welk gebod van God ook overtreden, moeten wij de zonde als zonde benoemen, maar nooit op mensen neerzien. We moeten om hun bekering vragen. God maakt doden levend. Paulus schreef aan de gemeente van Korinthe: 'Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beërven? Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven. En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest onzes Gods'. Onlangs stelde de vorige scribe van de PKN dat de Hersteld Hervormde Kerk op uitnodigingen tot samenspreking nooit gereageerd heeft. In het Kerkblad konden we echter lezen dat de Hersteld Hervormde Kerk tot dusver nooit een officiële uitnodiging heeft ontvangen. **Als de PKN echt begeert dat zij dichter bij de Hersteld Hervormde Kerk komt te staan, is het afschaffen van de mogelijkheid in de kerkorde tot homoseksuele relaties wel**

een eerste voorwaarde. Het zou ook een zeer goed signaal zijn. En dat niet alleen richting de Hersteld Hervormde Kerk, maar ook richting de samenleving. Bovenal geldt het als wij bedenken dat de kerk er allereerst is voor God. De roeping van een kerk is niet om mensen te behagen, maar God. Juist zo krijgt zij voor mensen en voor de samenleving betekenis. Dat wij aan het woord 'hervormd' 'hersteld' toevoegen is enkel om aan te geven dat wij na 2004 staan. Het is ook om naar buiten toe misverstand te voorkomen. Als het vermeld wordt, kan het best als volgt worden gedaan (hersteld). Wat na 2004 gebleven is, is de binding aan de hervormde of gereformeerde belijdenis. Gebleven zijn ook vele gebreken die er vóór 2004 waren. Nieuwe gebreken kwamen aan het licht. Wat dat betreft is er geen reden om ons op de (Hersteld) Hervormde Kerk te beroemen. Laten wij vragen of God Zijn verbond gedenkt en predikers schenkt die in leer, leven en geloofsbeleving verworteld zijn in de gereformeerde belijdenis. Laten wij smeken dat gemeenteleden in die zin hervormd mogen zijn. Dan hebben we verzoening met God en wedergeboorte nodig en vervolgens een afhankelijk leven aan de troon van Gods genade. Inmiddels komt bij de kleine afgescheiden kerken dezelfde vraag in zicht waar de hervormd-gereformeerde beweging vóór 2004 mee werd geconfronteerd. De PKN wil namelijk graag een associatieovereenkomst aangaan met de GKV, NGK en CGK. Dan komt ook voor deze kerken de vraag of zij handhaving van Gods wet als kenmerk van de christelijke kerk zien. Helaas klinkt ook binnen deze kerken op dit punt niet alom een Bijbels geluid. **Binnen de NGK horen we dit het minst en binnen de CGK gelukkig het meest.** Echter, ook daar is een minderheid die kerkelijk ruimte wil maken voor homoseksuele relaties. Van de anderen die hierop tegen zijn, heeft helaas een enkeling aangegeven dat het geen confessionele kwestie is. De werkelijkheid is echter dat het niet alleen de gereformeerde confessie, maar het algemeen christelijke erfgoed raakt. Bovenplaatselijke structuren hebben alleen zin als zij de erfenis van Schrift en belijdenis verwoorden en vasthouden. Anders is het alleen maar een ballast. Daarom hoop ik vurig dat ook vanuit de genoemde kleine afgescheiden kerken een nee tegen de genoemde ontwikkeling klinkt en waar men al van Gods Woord is afgeweken, er een weerkeer mag plaatsvinden. Alleen als de kerk de wet van God handhaaft, kan zij het Evangelie prediken. Zonder de wet verliest het Evangelie, als boodschap van vergeving van zonden en van verlossing van de vloek van de wet, haar betekenis. Immers wie Gods wet ontkracht, ontkent dat zonde is wat God in Zijn Woord zonde noemt en weet van geen vloek waar die naar Gods Woord wel is. Het grote wonder van het Evangelie is dat degenen die de vloek verdiend hebben, om Christus' wil de zegen ontvangen en door Gods Geest in staat gesteld worden het vlees en de begeerlijkheden van het vlees te doden. Tegenover eenheid zonder waarheid en godzaligheid moeten wij zoeken naar eenheid in waarheid en godzaligheid. **Als (Hersteld) Hervormde Kerk moeten wij zowel naar hen die zich binnen de afgescheiden kerken als binnen de PKN van harte aan de gereformeerde belijdenis verbonden zijn, weten dat de (Hersteld) Hervormde Kerk voor hen een geestelijk huis wil zijn om zo aan te geven hoe wij naar meer kerkelijke eenheid verlangen.** We moeten uitzien naar eenheid van de kerk op basis van aanvaarding van het volstrekke gezag van de Schrift, in gebondenheid aan de gereformeerde belijdenis en in de erkenning dat Gods Kerk in Nederlands geschiedenis een gereformeerde gestalte kreeg. Daarbij moeten we nooit vergeten dat de kerk hier op aarde telkens weer hervormd en hersteld moet worden. Laten wij zelf de middelen getrouw gebruiken die God heeft ingesteld om geloof en bekering te werken en te versterken. Laten wij anderen ertoe aansporen. Laten wij er naar uitzien dat God alom getrouwe predikers schenkt. Immers het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods. Wat persoonlijk geldt, geldt ook kerkelijk: 'Zegen anderen, maar ook mij'. Wordt dit gebed verhoord, dan mogen we verwachten dat er vanuit de eenheid in waarheid en godzaligheid er een verlangen kan ontstaan naar meer uiterlijke eenheid.